अविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः" इति । हे 'अग्नीषोमौ', 'पणिं' पणिनाम्नः कस्यचिदसुरस्य, 'गोः' यावत्यो गावः सन्ति ताः सर्व्वाः, 'अमुष्णीतं' युवामपहृतवन्तौ, 'इति' 'यत्', एतदस्ति, 'तत्', एतत्, 'वां वीर्य्यं' युवयोः सौर्य्यं, 'चेति' चेतति, सर्वो जनो विजानाति । पणिनामकः कश्चिदसुरो देवेभ्योऽभितः स्वकीया गाः स्वीकृत्य क्वचित् पलायनमकरोत्, तदानीमेतावग्नीषोमौ ताः सर्व्वा गाः बलादानीतवन्तौ, इति यदस्ति मेयमाख्यायिका शाखान्तरे द्रष्टव्या । हे अग्नीषोमौ तथा युवां 'प्रथयस्य' प्रथयनाम्नः कस्यचिदसुरस्य, 'शेषः' शेषनामानं वृत्रमसुरं, 'अवातिरतं' इन्द्रद्वारा विनाशितवन्तौ, ततस्तमोरूपस्य वृत्रस्य दाशात् 'बहुभ्यः' बहुयजमानोपकारार्थं, 'ज्योतिरेकं' सम्पूर्णचन्द्रमण्डलरूपं प्रकाशम्, 'अविन्दतं' लब्धवन्तौ । इदञ्च वृत्रवधाख्याने त्वष्टा हत पुत्र इत्यनुवाके प्रपञ्चितं, तत्र हि घ्नन्ति वा एनं पूर्णमास इति वाक्ये तमोरूपस्य वृत्रस्य वधे सति पौर्णमासदिने सम्पूर्णचन्द्रमण्डलस्य रूपस्य प्रकाशस्याविर्भावः श्रुतस्तत् सर्व्वमत्र सङ्गृह्योक्तम् ॥

अथ हविषो याज्याऽनुवाक्यायाः प्रतीके दर्शयति । "अग्नीषोमाविमꣳसुमेऽग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य" [१०] इति । अग्नीषोमाविमꣳसुमे शृणुतमिति पुरोनुवाक्या । अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्येति याज्या । एतच्चोभयं सप्रत्नवं निकाव्येत्यत्र व्याख्यातं ॥